

سلام استاد جان ایام بکام
استاد ما از شما یادگرفتیم که در موضوعات علمی ناپستی
احساسات و عاطفه و ارتباطات رو دخالت داد و هر جا که نظری و
نقدی داریم بیان کنیم در عین احترام و ادب... ولی استاد من که
در یک خانواده اهل علم و معنویت هستم، هر وقت نقدی میکنم
نظر مثلا عالمی رو یا استادی رو من رو طرد میکنن! رفتارهاشون
با من بد میشه حتی قهر میکنن! ممنون میشم بفرمایید چکنم؟؟؟

04:01

سلام. اگر شما در "ظرف جذاب ادب" صراحتا و راحت نظر علمی
و معقول میدید، یا همینطور نظر علمی ای رو نقد می کنید، ولی
اونها ناراحت میشن یا کینه میکنن و حسادت و از این قبیل... شما
مشکلی ندارید، مشکل از اونهاست، ذهنتون رو درگیر نکنید
اساسا کسانی که "تاب و اشتیاق" نقد شدن علوم و اطلاعاتشون
رو ندارند، جنس علمشون از نوع "باقته های ذهنی" یا همون
موهومات و مشهورات هست، چرا که موهومات و مشهورات به
حسب اینکه "حقیقت" نیست لذا "عمق" نداره، پس سریع بهم
میریزه و آشوب میشه عالم اهل بافندگی!
در صورتی که عالمان عاقل بشدت دوست دارند سوال و گفتگو و
چرا و چگونه و چطور و اشکال بشنون، چرا که لایه های عمیق
تری از مطالبشون رو تازه با این اشکالات رو می کنن و جلوات
نویی از حقایق به مخاطبشون ارائه میدن...
شاید برای همین بود مولا علی علیه السلام مدام میفرمودن ؛
"سلونی" یعنی از من بپرسید و بر خلاف خیلی از علمای ما، دنبال
"چشم" شنیدن نبودن
"آقا" یک شورای فتوا دارن که با چند مجتهد خبره در مورد
فتاوایی که میخوان بدن بحث و گفتگو و اشکال و نقد و اینها
میکن... یکبار به مسول جلسه میگن به فلانی بگید دیگه نیازی
نیست بیان تو این شورا، از آقا میپرسن خدایی نکرده بی
احترامی ای چیزی کرده؟ آقا میگن نه! ما هرچی میگیم میگه
چشم! نه نظری، نه سوالی، نه نقدی، نه اشکالی! در مباحث علمی که
صرفا چشم نداریم!
حالا شما جایگاه علمی آقا رو مطلوب در نظر بگیرید، هر عالمی
رو با این شاخص بسنجید...